

עמ"י 50196/11/17 - אסיל חסונה (עוצר), מושב עבאס, עיסאם ח'טאב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"י 50196/11/17 חסונה(עוצר) נ' מדינת ישראל
עמ"י 50712/11/17 עבאס (עוצר) נ' מדינת ישראל

בפני כבוד השופט אלן אברבנאל
אסיל חסונה (עוצר) מושב עבאס עיסאם ח'טאב
נגד מדינת ישראל
משיבה

החלטה

1. לפניה ערך על החלטת בית משפט השלום בירושלים (כבוד השופט איתן כהן) מיום 21.11.2017 (תיק מס' 17-11-48222), לפיה הוארך מעצרם של העוררים עד ליום 27.11.2017.

2. העוררים נערכו על ידי המשיבה ביום 21.11.2017 בחשד לעבירות פגיעה בריבונות המדינה או בשלמותה, לפי סעיף 97(א) לחוק העונשין, תשל"ג-1977 (להלן: החוק); קבלת דבר במרמה, לפי סעיף 415 רישא לחוק; התחזקותcadem אחר במטרה להונאות, לפי סעיף 441 לחוק. על פי החשד העוררים השתתפו בניהול מפקד אוכולסן מטעם הרשות הפלסטינית במערב ירושלים, כשהם יוצרים מצג שווה אליו הם סוקרים מטעם ארגון אזרחי שאין לו נגיעה לרשות הפלסטינית.

3. ביום מעצרם של העוררים, נערכו 12 חשודים נוספים בגין החשד האמור. שעות אחדות לאחר מכן שוחררו מרבית החשודים על ידי המשטרה. חמישה מהעצורים הובאו באותו יום להארכת מעצר לפני בית משפט קמא, שבה החליטה האמורה להחרר שניים מהם והאריך כאמור לעיל את מעצרם של העוררים.

בהחלטתו קבע בית משפט קמא כי מדובר החקירה עליה בבירור כי העוררים השתתפו במפקד של הרשות הפלסטינית, תוך השגת שיתוף הפעולה של המשתתפים במפקד באמצעות התחזקות הסוקרים לעובדי ארגונים שונים. בית משפט קמא הפנה לחומר ראיות שמננו עליה מעורבותם הישירה של העוררים בפעולות האמורה ובמידת בכירותם בה, וקבע כי יש בפעולות המתוארת פגעה בריבונות המדינה. לאחר שקבע כי קיים חשש כי שחרורם של העוררים יביא לשיבוש מהלכי משפט, האריך בית המשפט קמא את מעצרם כאמור לעיל.

4. העוררים טוענים כי היו פעילים בסקר אוכולסן אזרחי שאין לו כל נגעה לרשות הפלסטינית; כי אין במעשה כל עבירה; כי עבירה של פגעה בריבונותה הינה דרకונית בנسبות העניין ואין בין מעשייהם ולא כלום; וכי המשיבה הפלתה אותם לרעה שעה שהחרה אחרים ואילו אומתם בחירה להותיר במעצר. עוד נטען כי העוררת סובלת מأد במקום מעצרה, וכי אחיה, עורך דין המתגורר ועובד בירושלים מוכן לארח אותה בביתו בתנאים של מעצר בבית מלא

כשהוא מפקח עליה.

5. המשיבה טענה כי בידיה ראיות המבוססות את החשד האמור, כי העברות שבהן נחשדו העוררים הולמות את מעשיהם וכי שחרורם עלול לפגוע בחקירה.

6. דין העරר להידחות.

מחומר החקירה שהוגש לבית משפט קמא (מסמכים המסומנים א/1 - א/20) ומתיק החקירה בכללו, עולה כי יש בסיס לחשד כי העוררים נטו חלק במפקד אוכולסין במורה ירושלים, שנערך מטעם הרשות הפלסטינית. מחומר הראיות עולה כי הפעולות האמוראה נעשתה בדרך של יצירת מצג שווה כאמור לעיל. המרימה כוננה אל הנשאלים במפקד וכן אל רשות המדינה. בדרך זו ניסו העוררים וחבריהם להצליח בשימושם ולזכות בשיתוף הפעולה של הנשאלים ובד בבד להימנע מסיקול המפקד על ידי הרשות.

העוררים נבדלים מאחרים בפרשה זו, בעיקר בכך השתתפותם בניהול הפעולות, להבדיל מסוקרים זוטרים.

בחינת פעולות החקירה שבכוונת המשיבה לבצע, עולה כי רבות מהןبنות שיבוש וכי לפיכך נכון לקיימן כשעוורורים בתנאי מעצר.

6. אין בכוונתי ליחס בשלב זה לשאלת התגבשותן של עבירות נוספות בפרשה זו. בשלב זה, די בחשד הסביר לכך שהעוררים נטו חלק בעבירה של קבלת דבר במרמה לפי סעיף 415 לחוק שנסיבותה חמורות, ובחשש לשיבוש מהלכי משפט, כדי להצדיק את המשך מעצרם. כאמור לעיל, חקירה גלויה בפרשה החלה לפני כ- 48 שעות בלבד, ומאז היא מתנהלת באינטרנט.

אשר על כן לא מצאתי עילה להתערב בהחלטתו של בית משפט קמא.

סוף דבר - הערר נדחה.

**ניתנה היום, ה' כסלו תשע"ח, 23 נובמבר 2017, במעמד
הצדדים.**